

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ δεν είναι μόνο γιορτή των λουλουδιών και της άνοιξης, κυρίως αποτελεί ημέρα μνήμης και αγώνα για τους καταπιεσμένους και αδικημένους του πλανήτη, οι οποίοι 127 χρόνια μετά την εξέγερση του Σικάγου συνεχίζουν να παλεύουν για τα ίδια αιτήματα. Η Πρωτομαγιά είναι το «άνθος» αυτών των αγώνων, ένα άνθος ποιησμένο με θυσίες και αίμα. Με σημαιοφόρους τους πρώτους νεκρούς εργάτες του Σικάγου αλλά και τον κάθε εργαζόμενο ξεχωριστά που έδωσε τη ζωή του για το δικαίωμα του αύριο, για μια πιο όμορφη και καλύτερη ζωή. Η πρώτη Μάη του 1886 είχε οριστεί ως ημέρα έναρξης απεργιακού κινήματος και συγκέντρωσης ολόκληρης της εργατικής τάξης της Αμερικής στο Σικάγο για τη διεκδίκηση του Οχτάρου. Για την ιστορία να πούμε, ότι ο άνθρωπος που πρόβαλε οργανωμένα το αίτημα για Οχτάρο, που ως τότε ακουγόταν μόνο σποραδικά και μεμονωμένα, ήταν ο Ρόμπετ Όουεν, Ουαλός ιδεολόγος σοσιαλιστής, που θεωρείται «πατέρας του συνεταιριστικού κινήματος».

Η 1^η ΜΑΗ 1886 αποτελεί την έναρξη του αγώνα για την καθέρωση του Οχτάρου σαν δικαίωμα όλων των εργαζόμενων του κόσμου. Το σύνθημα του αγώνα ήταν: «Οχτώ ώρες δουλειά, οχτώ ώρες ανάπauso, οχτώ ώρες ύπno». Και να σκεφτούμε ότι ήταν μια γενιά που μεγάλωσε και γαλούχθηκε με την αρχή ότι, το να προσπαθεί κανείς να αλλάξει κάπι από αυτό που έριζε το κατεστημένο ήταν μάταιο. Η γενιά που της δίδαξαν ότι το να μιλά κανείς για εργατική τάξη πόσο μάλλον για Εργατικά Δικαιώματα ήταν εγκληματικό. Η εργατική τάξη του Σικάγου ήταν αντιψέωπη με την πιο σκληρή μορφή του καπιταλισμού. Οι συνθήκες όμως εργασίας ήταν τόσο ανυπόφορες και ένα Σάββατο που ήταν και αυτό εργάσιμη μέρα, Ιn Μάη 1886, οι εργάτες ξεκίνησαν μια ειρηνική διαδήλωση για την διεκδίκηση των δικαίων αιτημάτων τους, γελώντας, κουβεντιάζοντας και ντυμένοι με τα καλά τους και μαζί με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, όπως αναφέρουν οι ιστορικές πηγές. Ο δρόμος που διαδήλωναν είχε αποκτήσει απμόσφαιρα γιορτής.

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Εργατική Πρωτομαγιά

ΤΟ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ όμως των εργοδοτών του Σικάγου είχε αντίθετη γνώμη και σε συνεργασία με την αστυνομία, την εθνοφρουρά, με τους οπλισμένους μπράβους και με τον ελεγχόμενο Τύπο ο οποίος είχε προετοιμάσει το έδαφος κατάλληλα, αντέρασε Βίαια. 1350 τραμπούκοι εθνοφρουροί θαρριά οπλισμένοι με πολυβόλα περίμεναν το σύνθημα για να δράσουν. Ενώ το συγκεντρωμένο πλήθος διαδήλωνε ειρηνικά στην πλατεία Χεϊμάρκετ, ο επικαφελής της αστυνομικής δύναμης διέταξε να διαλυθεί αμέσως η συγκέντρωση. Το πλήθος των εργατών πάγωσε. Και ξαφνικά μια βόμβα εξπολύεται από τη μεριά των τραμπούκων εθνοφρουρών και σκάει μέσα στο πλήθος των εργατών και των γυναικοπαίδων. Τα πολυβόλα άρχι-

σαν να κροταλίζουν. Η αστυνομία και οι μπράβοι ρίχτησαν στο ψαχνό προς όλες τις κατευθύνσεις των διαδηλωτών. Ο απολογισμός ήταν ένας μεγάλος αριθμός νεκρών, τραυματισμένων και συλληφθέντων χωρίς αιτία. Μια πολιτισμένη και ειρηνική διαδήλωση θάφτηκε με αίμα.

Η ΞΕΓΕΡΗΣΗ αυτή των εργατών του Σικάγου, Ιn Μάη 1886, καθερώθηκε για γιορτάζεται κάθε χρόνο την ίδια μέρα, για να μας θυμίζει ότι ο κάθε εργαζόμενος, ο κάθε άνθρωπος πρέπει να διεκδικεί τα δικαιώματα που του ανήκουν στη ζωή. Τα ματωμένα πουκάμισα των εργατών του Σικάγου πρέπει να γίνουν και για μας σήμερα σύμβολο πάλης και θυσίας. Άλλα για ποια Εργατικά Δικαιώματα και διεκδικήσεις να γράψεις, όταν σήμερα τα Συνδικάτα

πινέουν τα λοισθια σγκιστρωμένα στα κομματιά όρματα; Όταν η αγορά εργασίας θυμίζει γαλέρα με κωπολάτες τη γενιά των εκατοντάδων εκατομμυρίων κατόκων του πλανήτη συμπεριλαμβανομένης και της πλουσιοδόλαρης Αυστραλίας με 2,26 εκατομμύρια πολίτες τους οποίους θερίζουν ο πείνα και η εξαθλίωση; Όταν κανείς δεν αντιδρά, δεν φωνάζει, δεν κινητοποιείται, αλλά μένουμε αναπαιμένοι στο μικρόκοσμο του «εγώ», καθηλωμένοι στην πλεοποική πολυθρόνα, «αιχμάλωτοι» της πλεοποικής τρομοκρατίας; Οι συνταξιούχοι σε όλες τις αναπτυγμένες χώρες και στην πλουσιοδόλαρη Αυστραλία δεν κάνουν πολλά σκουπίδια, γιατί τρώνε μερικά από τα σκουπίδια! Πού είναι οι διαδηλώσεις, και τα ογκώδη συλλαλητήρια; Πού είναι οι κοινωνική αλληλεγγύη; Γιατί τέτοια άπονοια, τέτοια σιωπή και μάλιστα σε μια περίοδο όπου οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, αλλά και οι άνεργοι βρίσκονται σε εξαιρετικά δυσμενή θέση όσον αφορά τα εργασιακά και οικονομικά δικαιώματα;

ΓΙΝΑΜΕ σαν τις μπρανές που δουλεύουμε χωρίς προοπτική. Η ανισοκατανομή των εισοδημάτων είναι η φιλοσοφία της οικονομικής πολιτικής, είτε Φιλελύθερη κυβέρνηση είναι είτε Εργατική. Ιδίως φέτος που η Εργατική Πρωτομαγιά συνέπεσε με την Παγκόσμια Οικονομική Κρίση, τα Συνδικάτα βλέπουν με απάθεια τους πλούσιους και χορτάτους να μην συγκινούνται ακόμη να προσφέρουν τα αποφάγια έστω από το τραπέζι της χλιδής και της πρόκλησης στους πεινασμένους και εξαθλιωμένους του πλανήτη. Και ενώ είναι σαρωτικό το τσουνάμι για τους φτωχούς της Πατρίδας μας με τα απάνθρωπα μέτρα λιτόπτεις των Βρυξελλών και για τα δικαιώματα των 3 εκατομμυρίων Ελλήνων εργαζομένων, το Εργατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα της Πατρίδας μας, σαν να μην συμβαίνει τίποτε και διασπασμένο σε Σαμαρικούς, σε Μέσω - Αριστερούς, σε Ακροδεξιούς, σε Βενιζελικούς και σε έξω Αριστερούς, θα γιορτάσει με τρεις συγκεντρώσεις την Πρωτομαγιά. Ω, τι κόσμος μπαμπά! Για ποια λοιπόν Επέτειο Εργατικής Πρωτομαγιάς να γράψεις;

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555